

Frisch Gezongen!

NIEUWE LIEDEREN

BIJEENGEBRACHT DOOR J.D. KEUNING
MET LITTERAIRE MEDEWERKING VAN
— WILLEM DE MERODE
BIJ J.B. WOLTERS GRONINGEN / HAAG

BIBLIOTHEEK RU GRONINGEN

1432 4350

FRISCH GEZONGEN!

NIEUWE LIEDEREN VOOR DE HOOGERE KLASSEN DER
CHRISTELIJKE SCHOOL EN VOOR KINDERZANGKOREN,

BIJEENGEBRACHT DOOR

J. D. KEUNING

MET LITTERAIRE MEDEWERKING VAN

WILLEM DE MÉRODE.

f 1.50
1,25

FRISCH GEZEHN

ALTES HANDBUCH DER HÖCHSTEN KUNST DER

ALTE HANDBUCH DER HÖCHSTEN KUNST DER

FRISCH GEZEHN

ALTES HANDBUCH DER HÖCHSTEN KUNST DER

VOORBERICHT.

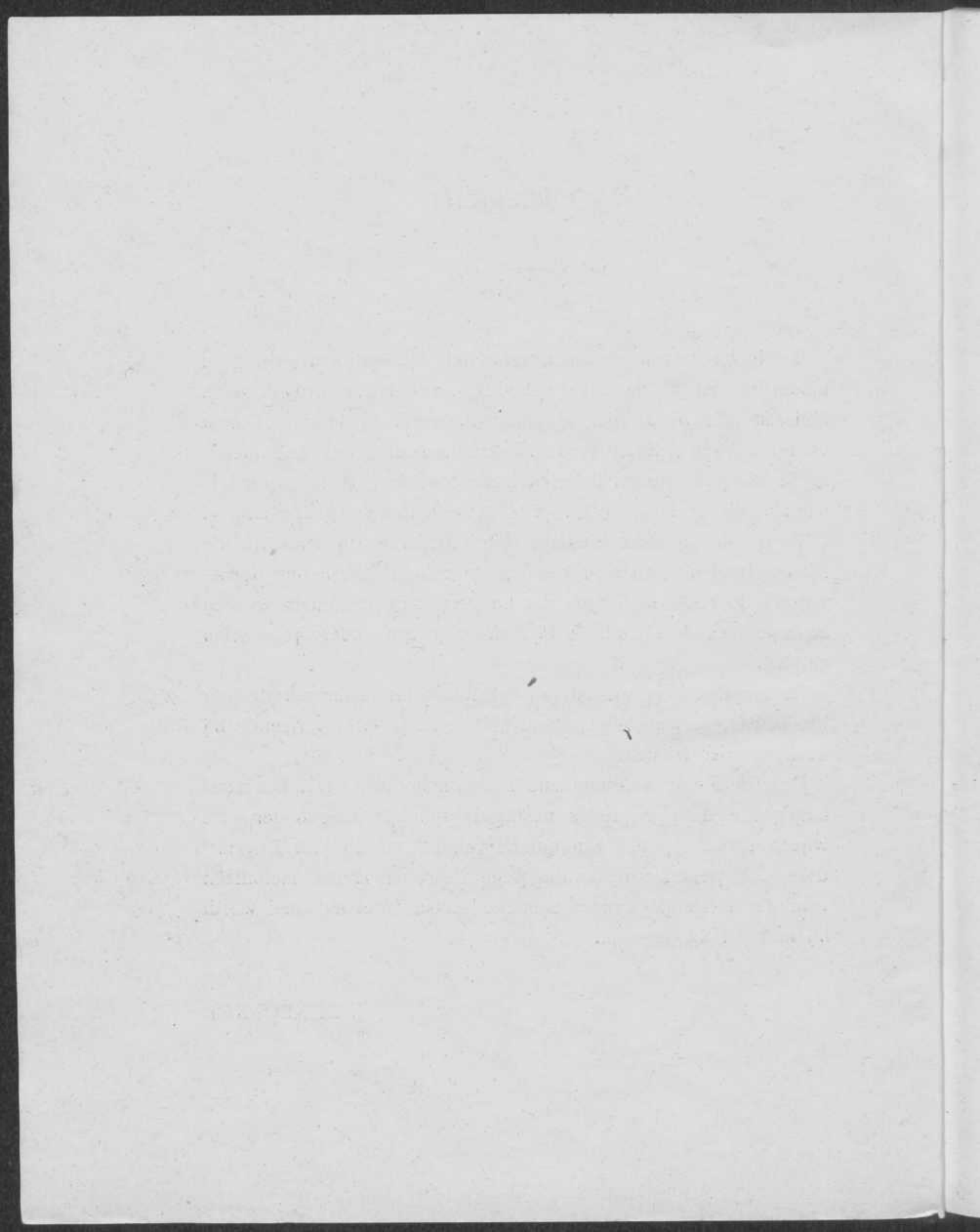
De liederen van dezen zangbundel zijn grootendeels geen kinderliederen in de enge beteekenis van het woord d. w. z. liederen *uitsluitend* voor kinderen bestemd. In de school moet voor het leven geleerd worden. Daarom ook moet men de kinderen in de hogere klassen liederen leeren, waaraan ze later nog iets hebben, die ze lang na het verlaten der school nog gaarne zingen.

Toch zijn al deze liederen kinderliederen, in zooverre de teksten (met hier en daar een kleine toelichting van den onderwijzer) door de leerlingen der hogere klassen kunnen worden begrepen, en de melodieën bij behoorlijk zangonderwijs worden geleerd.

De medewerking van tal van bekende componisten zorgde voor het laatste, terwijl WILLEM DE MÉRODE zijn hulp verleende bij de keuze der teksten.

Daar deze bundel uitsluitend *nieuwe* melodieën bevat, kan naast het goede door de reeds bestaande bundels aangeboden (we wijzen vooral op den zangbundel van PELSER en VAN ZANTEN) deze een welkome aanvulling zijn, daar aan *nieuwe* melodieën voor de christelijke school behoefte bestaat. Met dat doel wordt hij in het licht gegeven.

J. D. KEUNING.

INHOUD.

LIED.	DICHTER.	COMPONIST.	Blz.
1. Van het Eeuwig Al	J. Luiken	Frits Tollig.	1
2. Heft uwe oogen op!	J. E. Voet.	E. Wettig— Weissenborn	2
3. 'tIs alles goed, wat komt van God.	N. Beets	R. Beintema	3
4. Zondag	Marie Koenen.	H. E. Krijgsman	4
5. Ons levensdoel	H. van Alphen	H. E. Krijgsman	5
6. Goede Vrijdag	Jacq. E. v. d. Waals.	Jac. Zwaan	6
7. Morgenlied	J. J. L. ten Kate.	F. G. Beversluis	7
8. Wij houden veel van Nederland.	J. D. Keuning	J. D. Keuning.	8
9. Van de Rust des Gemoeds.	J. Luiken	J. H. G. Bleij	9
10. Aanroepinge	Guido Gezelle	G. S. v. Krieken GBzn.	10
11. Van Jezus, de ware Rust	J. Luiken	G. S. v. Krieken GBzn.	11
12. Op' Hemelvaartsdag	J. J. L. ten Kate	H. J. den Hertog.	12
13. Loflied	I. da Costa	Theo van der Bijl	14
14. Koolzaad	René de Clercq	Jan Morks	15
15. De Morgenstond	J. Luiken.	E. Wettig— Weissenborn	16
16. Het Lied des Geloofs	J. J. L. ten Kate	Jac. Zwaan	17
17. De Pen	J. A. van Droogen- broeck.	J. P. J. Wierds.	18
18. Ik hoor trompetten klinken.	D. R. Camphuijzen.	H. E. Krijgsman	19
19. Regenlied	J. D. Keuning	J. D. Keuning.	20
20. Genoeg	W. Bilderdijk	Frits Tollig.	21
21. Kerstliedje	Willem de Mérode.	G. S. v. Krieken GBzn.	22
22. Wat beter is.	N. Beets	G. S. v. Krieken GBzn.	22
23. Lentezang	A. C. W. Staring	Jos. Vranken	24

LIED.	DICHTER.	COMPONIST.	Blz.
*) 24. Gethsémane	Jos. van Wely	J. Paardekoper.	. 25
*) 25. Gebed des Harten	J. P. Heije	J. Paardekoper.	. 26
26. Meidag	N. Beets	A. de Braal.	. 26
27. In 't Schemeruurtje	E. Laurillard	Jos. Vranken	. 28
28. Avondgebed	Prudens van Duyse.	H. J. den Hertog.	. 29
29. Aan God	W. Bilderdijk.	R. Beintema	. 30
30. Recht door Zee	G. W. Lovendaal	Leo Mens	. 31
31. Smidslied	J. A. van Droogen- broeck.	J. P. J. Wierds.	. 32
32. Aller Heem'len talloos Heir.	J. J. L. ten Kate.	Jac. Zwaan	. 33
33. Morgenlied	H. van Alphen	J. H. G. Bleij	. 33
34. Pinksterlied	J. D. Keuning	J. D. Keuning.	. 34
35. Lied	G. A. v. Brederode.	Henri Pielage	. 35
36. Heer, mijn hert	Guido Gezelle	E. Wettig— Weissenborn	. 36
37. Als 't Zonneken slapen gaat	Mr. H. W. van der Meij.	F. G. Beversluis	. 36
38. Nog eens	J. P. Heije	F. G. Beversluis	. 38
39. Schijn en Zijn	E. Laurillard	Leo Mens	. 39
40. Stil Godsbetrouwen		Frits Tollig.	. 40
*) 41. In den Nacht	J. J. L. ten Kate.	J. Paardekoper	. 41
42. Principium a Jesu	Guido Gezelle	J. H. G. Bleij	. 42
43. Maak licht voor mij	J. H. Leopold	Jos. Vranken	. 43
44. 't Is Lente	J. D. Keuning	J. D. Keuning.	. 44
45. Van het overgeven des herten aan Jezus	J. Luiken	A. de Braal	. 45
46. Nederigheid	J. P. Heije.	Arnold Spoel	. 46
47. Van 't Lijden Christus	J. Luiken	Frits Tollig.	. 47
48. Waterland	Johan van Meurs	R. Beintema	. 48
49. Een Pinksterbeê	J. J. L. ten Kate	F. G. Beversluis	. 49

LIED.	DICHTER.	COMPONIST.	Blz.
50. Kerstzang	G. Brandt	H. E. Krijgsman	. 50
51. Een klein jokkentje	J. P. Heije	H. E. Krijgsman	. 51
52. Thuis	A. W. Bronsveld	Jan Spoel	. 52
53. Naar Buiten	J. J. L. ten Kate	Henri Pielage	. 53
54. Rots der Eeuwen	Jacq. E. v. d. Waals	Jac. Zwaan	. 54
55. De Leeuwerik	J. D. Keuning	J. D. Keuning	. 55
56. Het Perelken Dauw	Alfred Weustenraad	Jac. Bonset	. 56
57. Gode alleen zij de Eere.	J. P. Heije	Frits Tollig	. 57
58. Wildzang	Joost van den Vondel	J. H. G. Bleij	. 58
59. Kerstlied	J. J. L. ten Kate	E. Wettig— Weissenborn	. 59
60. Loopen leeren	A. L. Gerritsen	R. Beintema	. 60

*) Voor publieke uitvoeringen gelieve men zich te wenden tot het bureau voor Muziek-
auteursrecht te Amsterdam.

1870
1871
1872
1873
1874
1875
1876
1877
1878
1879
1880
1881
1882
1883
1884
1885
1886
1887
1888
1889
1890
1891
1892
1893
1894
1895
1896
1897
1898
1899
1900

1. VAN HET EEUWIG AL.

FRITS TOLLIG.

Langzaam.

1. Ach neen, ach neen, al - we - tend God en Hee - re

Ma - je - steit

Uw Ma-je - steit is niet zoo wijd en vee-re En of de menscheen

worm op aar - de zij Nog woont Gij hem ge - lijk een

Va - der bij En of de mensch een worm op aar - de

Nog woont Gij hem

f Va - der

zij

Nog woont Gij hem ge - lijk een Va - der bij.

2.

Hij hoeft zijn stem niet krachtig te verluiden,
Om U zijn zin en meening te beduiden,
O Eeuwige Al, dat alles hoort en ziet,
Wat na of ver, of stil of luid geschiedt.
O Eeuwige Al, dat alles hoort en ziet,
Wat na of ver, of stil of luid geschiedt.

3.

Dus zijt Gij ons een aldergoedste Vader,
Is iemand na, Gij zijt ons nog al nader.
Zoo leert ons dan steeds wandlen in het licht,
Als kindren voor haar Vaders aangezicht.
Zoo leert ons dan steeds wandlen in het licht,
Als kindren voor haar Vaders aangezicht.
(J. LUIKEN)

2. HEFT UWE OOGEN OP!

E. WETTIG-WEISSENBORN.
(Hengeloo)

1. Heft naar de ber-gen op uw oo-gen, Naard'eeuwig wit be -

sneeuwden top! Uw hulp, o mensch, komt van den Hoo-gen, Heft dan uw

oog ten he-mel op! Om-ringt u ook het felst ver -

driet, Zoo ook geen menschu red-ding biedt: Heft u-we oo-gen

op ten Hoo-gen, Want uw be-waar-der slui-mert niet!

2. Heft naar de bergen op uw oogen,
Van waar uw hulpe komen zal;
Is ook uw ziele fel bewogen,
Door knagend leed, wat u ontval;

't Is Isrels Heer, die uwen voet
Voor struiklen, wankelen behoedt!
Heft uwe oogen op ten Hoogen,
Het eind is zalig, blij en zoet.

(J. E. VOET.)

3. 'T IS ALLES GOED, WAT KOMT VAN GOD.

R. BEINTEMA.

Moderato.

1. 't Is - al - les goed, wat komt van God, Al

komt het door de men-schen; Ver - bit - ting van ons deel en lot, Ver -

ijd'-ling on - zer wen - schen; De hand eens vij-ands hou-hem op; De

He - mel - va - der — vult — den — kop.

2.

O, zie dan, zie den mensch voorbij,

En vest op God uw oogen!

't Is geen vergif maar artsenij,

En zal uw kracht verhoogen.

De teug zij bitter in den mond:

Zij maakt het kranke hart gezond.

(N. BEETS.)

4. ZONDAG.

H. E. KRIJGSMAN.

't Juiste tempo in marschmaat.

1. Zon-dag is een blij-de dag! Al-le klok-ken van de ker-ken

roe - pen: Rust nu van het wer-ken! Al - le klok-ken lui-den luid:

Men-schen komt uw hui-zen uit! God ge-dankt met lied en be - de!

God ge-dankt met lied en be - de! Zon-dag is een dag van vre - de.

2.

Zondag is een blijde dag!
 Alle vogels in de boomen
 Roepen: Zondag is gekomen.
 Alle vogels zingen luid:
 Menschen, komt uw huizen uit!
 Komt nu langs de groene wegen!
 Zondag is een dag van zegen:

3.

Zondag is een blijde dag!
 Kinders juichen in hun kringen,
 Klokken luiden, vogels zingen:
 Zondag is de dag van God,
 Menschen doet naar Gods gebod!
 Rust uw krachten zal vermeëren.
 Zondag is de dag des Heeren.

(MARIE KOENEN.)

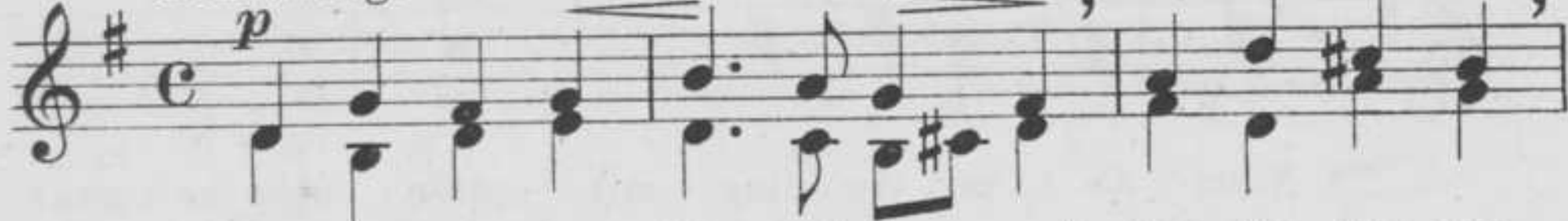
+) De noten met stippen imitatie „klokgelui“

++) De laatste maat langzamer en de noot op vrede zacht inzetten.

5. ONS LEVENSDOEL.

H. E. KRIJGSMAN.

Eenvoudig.

1. Laat ons voor den He - mel le - ven! Moe - dig stre - ven

Naar ge - loof en liefd' en deugd! God te ken - nen,

God te vree - zen Moet het groo - te doel - wit we - zen

On - zer liefd' en . on - zer vreugd, On - zer liefd' en on - zer vreugd.

2.

Daár gebiedt de Heer den zegen,
 Waar zijn wegen
 't Spoor zijn, dat men niet verlaat.
 O, Zijn gunst, Zijn welbehagen
 Op deez' aarde weg te dragen,
 Is een eer, die nooit vergaat.
 Is een eer, die nooit vergaat.

(H. VAN ALPHEN.)

6. GOEDE VRIJDAG.

JAC. ZWAAN.

Met ernst.

1. Noem d'o - ver - tre - ding mij, die Gij be - gaan
hebt, Het kwaad, ge - krui - sigd God, dat
Gij ge - daan hebt, Waar - aan uw volk U
schul-dig heeft be - von - den, Noem mij uw zon - den.

2.
Gij wordt gegeeseld en gekroond met doornen,
Geminacht als de minste der verloornen,
En als een booswicht, die zijn straf moet dragen,
Aan't kruis geslagen.

3.
Zeg mij, waarom men U aldus gehoond heeft,
U dus, mijn Vorst, gescepterd en gekroond heeft,
Om voor mijn schuld verzoening te verwerven,
Moest Gij dus sterven?

6.
O Liefde, voor dit offer van uw leven,
Wat kan ik dan mij zelf ten offer geven,
Opdat ik nooit, hetzij ik leev' of sterve,
Uw liefde derve.

4.
Hoe vreemd, dat voor de schapen zijner weide
De herder zelf ter slachthank zich liet leiden,
De heer zich voor de schulden zijner knechten
Aan't kruis liet hechten!

5.
O wonderbare Liefde, die ons denken
Te boven gaat, wat kan mijn liefd' U schenken,
Wat ooit bereiken d'arbeid mijner dagen,
Dat U behage?

(JACQ. E. V. D. WAALS.)

7. MORGENLIED.

F. G. BEVERSLUIS.

Krachtig en opgewekt.

1. Chris - tus, Zon van al - le ze - gen! U — be -

groet ons mor - gen - lied. Wat zou ooit ons hart be -

we - gen, Deed Uw groo - te lief - de 't niet? Had - den

wij den dood ver - diend, Lof zij U o Zon - daars - vriend! Gij hebt

ons 't ver - beur - de le - ven, Bo - ven dui - zend, weer - ge - ge - ven.

2.

Doe ons heden ondervinden,
 Dat Gij 't treurig hart verblijdt,
 Dat Gij 't oogenlicht der blinden
 En de kracht der zwakken zijt!
 Maak ons zedig, zacht en stil!
 Heer, herschep ons naar Uw wil!
 Leer ons zelf, met ziel en zinnen
 Boven alles U beminnen!

Couplet 2 en 3 iets langzamer en zachter.

3.

Uit den zwijmel der ellenden,
 Uit de schaduw van den dood,
 Bracht Gij ons, die U niet kenden,
 Tot het eeuwig morgenrood.
 Voer in ons Uw gunst ten top:
 Ga in onze zielen op!
 Dat ze groenen, dat ze bloeien,
 Waar Uw volle stralen gloeien!

(J. J. L. TEN KATE.)

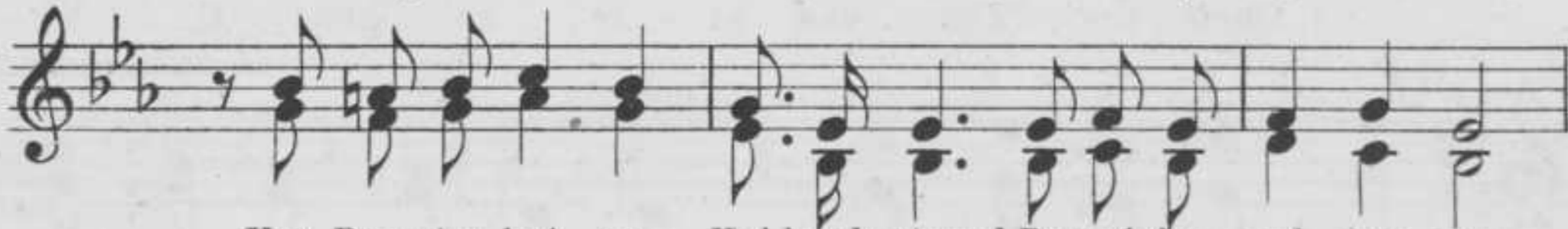
8. WIJ HOUDEN VEEL VAN NEDERLAND.

J. D. KEUNING.

Opgewekt.

1. Wij hou-den veel van Ne-der-land, Ons land-je vlak aan zee,

Van Dren-tes hei en Hol-lands strand, De wei-den vol van vee,

De oe-vers groen van riet en lisch, De lan-ge groe - ne dijk.

Geen land in heel de we - reld is Aan Ne-der-land ge - lijk.

2.

Hoe schoon bloeit Drentes purperhei,
 En prijkt met gouden brem!
 Hoe juicht in Hollands bloemenwei
 De blijde leeuwrikstem!
 Ginds speurt de zilvermeeuw naar visch
 Op Gronings wad in 't slijk!
 Geen land in heel de wereld is
 Aan Nederland gelijk!

3.

Al wie van elders vluchten moet
 Voor krijg of hongersnood,
 Die komt in 't land van overvloed,
 En vindt er werk en brood.
 Maar 't volk, dat revolutie wil,
 Dat woeste roofgespuis
 Met oproer en met moordgegil,
 Hoort niet in Neerland thuis.

4.

Wel is ons Nederlandje klein,
 Zijn omvang maar gering,
 Maar sterk kan ook het kleine zijn,
 Vol kracht een nietig ding.
 Vertrouwt zich Neerland aan Gods hand.
 Oprecht tot Hem gewend,
 Groot wordt dan 't kleine Nederland,
 Gods machtig instrument!

5.

Eens zweefde Neerlands glorievlag
 Vol trots langs d'oceaan,
 En overal vond zij ontzag,
 Zij vreesde geen orkaan!
 Bezit Jong Neerland d'oude kracht
 En d'ouden godsdienstzin,
 Heil dan dat wakker nageslacht!
 Heil Neerlands Koningin!

(J. D. KEUNING.)

9. VAN DE RUST DES GEMOEDS.

J. H. G. BLEIJ.

1. Laat krij-gen en schan-den en roo-ven en bran-den Ver-

woes - ten, ver - woes - ten de lan - den; Laat

ko - men de don - der, de win - den en stroo-men, Wat

schaadt het, wat schaadt het den vro - men?

2.

Als zware geruchten een ander doen zuchten,
 En woelen en woelen en vluchten,
 Dan zit hij in vrede, in ruste, in vreugden,
 Omsingeld, omsingeld met deugden.

3.

Zijn schat is onzichtbaar, en grooter in waarde
 Dan hemel, dan hemel en aarde.
 Zijn krachten en heersching gaat alles te boven.
 Wat zou men, wat zou men hem rooven?

4.

Verliest hij zijn haven en leven te gader,
 Zoo komt hij, zoo komt hij te nader
 Zijn Heere, zijn Oorsprong, zijn Rijkdom, zijn Leven!
 Waarom dan, waarom dan gebleven?

(J. LUIKEN.)

10. AANROEPINGE.†)

G. S. VAN KRIEKEN G.B.ZN.

Lieflijk, vrij snel.
p

1. Blom - kes, lie - ve blom - kes zoet;
Die uw hert - jes o - pen doet Bij— den eer - sten
mf
mor - gen-groet, Schit - tert in mijn zan - gen.

2.

Beekske, klappend beekske klaar,
Dat uw blanke waterbaar
Over 't zand laat varen, daar
Vaart ook in mijn zangen;

3.

Hellemende nachtegaal,
Gij, gij spreekt de dichtertaal,
Laat uw bosschen komt eenmaal
Helmen in mijn zangen;

4.

Windtje, dat op 't water sliert,
Of al door de bosschen tiert,
Als u God den teugel viert,
Wappert in mijn zangen:

5.

Donder, die al dondren komt,
Die in d'holde wolken broemt,
Die en menschen dier verstomt,
Dondert in mijn zangen;

6.

Blommen, beke, nachtegaal,
Windenstemme, dondertaal,
Blanke bleeke manestraal,
Looft God in mijn zangen!

(GUIDO GEZELLE)

†) Uit: Guido Gezelle, Gedichten, L. J. Veen, Amsterdam.

11. VAN JEZUS, DE WARE RUST.

G. S. VAN KRIEKEN G.B.ZN.

1. Al rui - schen al - le wou - den, Al
 bruist het wil - de meer, Al beeft het al van
 don - der, Al straalt de blik - sem neer: Mijn
 hart blijft zon - der vree - zen In zijn we - zen.

2.

Het kan ons niet verschrikken,
 Al wat van buiten woedt,
 Wanneer men maar van binnen,
 De schoonste ruste voelt:
 Die schoonste rust van binnen
 Kan 't verwinnen.

3.

O, menschen, woudt gij leeren
 Waarin uw heil bestaat:
 't Is hierin, dat gij weelde
 En aardschen rijkdom haat:
 En dat gij tracht te winnen
 Rust van binnen.

(J. LUIKEN.)

12. OP HEMELVAARTSDAG.

H. J. DEN HERTOEG.

1. Lie - ve Je - zus, Heer en Ko - ning! Zie ons
 2. 'tKoôm, o Heer! zoo ver de wol - ken He - nen
 3. Al - len, al - len moe - ten 'thoo - ren, Dat daar

Zie ons
 He - nen
 Dat daar

voor uw ze - tel staan! Op den feest-dag u - wer
 wan-d'len op den wind! 'tKoôm bij ons, bij al - le
 ginds een Va - der leeft, Die ons tot zijndienst ver-

voor uw ze - tel staan!
 wan - d'len op den wind!
 ginds een Va - der leeft,

kro - ning Hef-fen w'U den lof-zang aan, Zen-den
 vol - ken, Ook bij 'tar-me hei-den - kind! Je - zus,
 ko - ren, Tot zijn heil ge-scha-pen heeft! Naarden

Hef-fen w'U den lof-zang, den lof - zang aan, Zen-den
 Ook bij 'tar-me, 'tar - me hei - den-kind! Je - zus,
 Tot zijn heil, zijn heil ge - scha - pen heeft! Naarden

wij de be - de om - hoog, Dat het
uw ont - fer - mend hart On - der -
He - mel wijst uw kruis, Als naar

wij de beê, de be - de om - hoog, Dat het
Je - zus, uw ont - fer - mend hart On - der -
He - mel, den He - mel wijst uw kruis, Als naar

Gods - rijk ko - men moog', Zen - den wij de be - de om -
scheidt geen blank of zwart, Je - zus, uw ont - fer - mend
al - ler Va - der - huis, Naarden He - mel wijst uw

Gods - rijk ko - men moog', Zen - den wij de beê, de
scheidt geen blank of zwart, Je - zus, Je - zus, uw ont -
al - ler Va - der - huis, Naarden He - mel wijst uw

hoog, Dat het Gods - rijk ko - men moog!
hart On - der - scheidt geen blank of zwart.
kruis, Als naar al - ler Va - der - huis!

be - de om - hoog, Dat het Gods - rijk ko - men moog!
fer - mend hart On - der - scheidt geen blank of zwart.
kruis, uw kruis, Als naar al - ler Va - der - huis!

(J. J. L. TEN KATE.)

13. LOFLIED.

THEO VAN DER BIJL.

Matig.
mf

1. Tot aan - bid - ding van Gods - naam. Voegt zich

aard' en he - mel zaam! Laat ons, zwak - ken ster - ve -

lin - gen, Mee zijn macht, zijn wel - daad zin - gen! Voert dien

ne - de - ri - gen toon, Eng' len voor Gods he - mel - troon!

f *rit.*

2.

Dat wij leven, is van Hem!
 Hem behooren hart en stem!
 Dat dan onze dankbre klanken
 Eerst Hem om het leven danken,
 Hem, die waar Zijn oogwenk daalt,
 Leven en genieting straalt!

(1. DA COSTA.)

14. KOOLZAAD.

JAN MORKS.

Opgewekt.

1. Hoe geel, hoe geel, hoe geel — Het
 blin - kend kool - zaad veld, — Met al die gou - den
 kruis - kes, Met al dat gou - den geld! — Hoe
 geel, hoe geel, hoe geel — Het blin - kend kool - zaad - veld, — Met
 al die gou - den kruis - kes, Met al — dat gou - den geld! —

2.

Het is al zon, al zon,
 Al zuiver zonnigheid,
 Dat zich door al die buiskes
 Op heel de breedte breidt.

3.

Het groeit daar in den grond,
 Het stijgt uit elken steel,
 En borrelt in de buiskes
 Zoo geel, zoo geel, zoo geel!

4.

De bietjes zuigen 't zeem,
 De suiker van de blom,
 En dragen 't naar hun huiskes,
 En keeren wederom.

5.

De bietjes zijn er geern,
 De bietjes zijn er veel,
 Zoo krielend als de kruiskes,
 En geel, en geel en geel!

(RENE DE CLERCQ)

15. DE MORGENSTOND.

E. WETTIG - WEISSENBORN
(Hengeloo)

Opgewekt. *f*

1. 0 wel - kom schoo - ne da - ge - raad, Die
 uit een gul - den ka - mer gaat Met glans van hel - dre
 stra - len! 'k Ont - sluit mijn ven - ster voor Uw licht Om
 met een voo - lijk aan - ge - zicht U min' - lijk in te ha - len!

2.

Gij wacht niet, als ik open doe,
 Maar dringt ten eersten mildlijk toe,
 Ja eer ik kom t'onsluiten
 En nog in't nare duister zij,
 Zoo staat en wacht Gij al naar mij
 Voor toegeloken ruiten.

3.

Zóó ook de Meester, die u riep
 En tot het licht der wereld schiep,
 Die groote zonder zonnen
 Schijnt met een glans van eeuwig goed
 Voor't venster van het toe gemoed
 Met opdoen was 't gewonnen!

4.

Laat in, laat in den waarden gast,
 Opdat uw heil voorspoedig wast,
 Hij komt met grooten zegen
 En brengt een blijde boodschap mee;
 Een eeuwig wel voor eeuwig wee
 Daar leit u aan gelegen.

(J. LUIKEN.)

16. HET LIED DES GELOOFS.

JAC. ZWAAN.

Gedragen.

1. Als mijn God maar voor mij is, Wie is dan mij te - gen

Al - le druk en droe - fe - nis Wer - ken mij ten ze - gen

Aan des vo - gel - van - gers strik Zal Hij mij ont - ruk - ken;

't En - kel stra - len van zijn blik Doet mijn haatren buk - ken.

2.

Hij, Die in Zijn lieven Zoon
Mij Zijn kind wil heeten,
Zal mij op Zijn hemeltoon
Nimmermeer vergeten;
Als ik wandel in Zijn licht,
Zal ik nooit bezwijken
Leeuwenmuilen sluit Hij dicht,
Bergen doet Hij wijken!

3.

Schoon mijn laatste vriend verdween,
'k Blijf den Heer verbonden:
Want door Hem en Hem alléén
Heb ik God hervonden.
'k Ben een arme vreemdeling,
Zonder schat op aarde:
Slechts wat ik door Hem ontving,
Heeft voor eeuwig waarde.

4.

Of de wereld mij verstoot,
God blijft mij geleiden:
Vuur noch zwaard noch hongersnood
Kan van God mij scheiden,
Ja, al rukten dood en hel
Onheilspellend nader,
Hel noch dood, ik weet het wel,
Scheidt mij van den Vader.

(J. J. L. TEN KATE.)

17. DE PEN.

J. P. J. WIERTS.

Puntig en leutig.

1. Op twee bee-nen, Zon-der voe-ten, Loopt zij o - ver

'twit-te blad, Zon-der ton-ge Kan zij spre-ken Def-tig, sier-lijk,

Breeder.

rad en glad, Def - tig, sier - lijk, rad en glad.

2.

Met den bek, den Scherpgespitsten,
Wroet zij in vergiftig nat;
Jongens, jongens Dat is wonder!
Zeg mij, wat een dier is dat?
Zeg mij, wat een dier is dat?

3.

Loopen kan zij, Maar haar sturen,
Moet gij zelf, mijn slimme snaak;
Spreken kan zij, Ja maar denken,
Neen, dat is weer úwe zaak,
Neen, dat is weer úwe zaak.

4.

Wroet zij in den Zwartten koker,
Wordt zij gansch besmeurd aldaar:
Uw gedachten Blijven helder;
Wat gij schrijft, zij klaar en waar!
Wat gij schrijft, zij klaar en waar!

(J. A. VAN DROOGENBROECK.)

18. IK HOOR TROMPETTEN KLINKEN.

H. E. KRIJGSMAN.

Krachtig.

1. Ik hoor trompet-ten klin-ken, De vij-and is na - bij; Ik

poco dim.

zie har-nas-sen blin - ken En nie-mand is met mij. Het

hart klopt door 'tbe - nau - wen Dies laat ik diep be - schroomd 'tGe -

zicht, 'tge - bergt aan - schou-wen, Of daargeenhulp van kooft.

2.

Daar is geen hulp voorhanden,
 Voorhanden dan van God.
 Van God, die 's werelds landen
 Heeft onder Zijn gebod.
 Van God, die 's Hemels lichten
 Heeft onder Zijn gebied
 En die 't weleer al stichten,
 Dat 's menschen ooge ziet.

3.

Geen kwaad en kou u deren,
 't Zij of gij buitenshuis
 U zelve moet geneeren,
 Daar is geen vrees voor kruis.
 't Zij of gij binnendeuren
 In uwen huize bent,
 Geen kwaad en kou u deren
 Van nu tot aan uw end!

(D. R. CAMPHUIJZEN.)

19. REGENLIED.

J. D. KEUNING.

Vroolijk.
mf

1. O, wat mooi! het re-gent bui-ten, Hoor! het klet-tert aan de
rui-ten. kZie het loo-pen door de go-ten En het vult de mod-der-
sloo-ten. Als je bui-ten loo-pen mag In den re-gen heel den
dag, O-ver vol-le go-ten stap-pen, In de mod-der plas-sen,
trap-pen, Wat een pret! o, hoe het spat! En je wordt zoo lek-ker nat!

2.

Moeder zegt: „Ik wil 't niet lijden!
Vieze modder moet je mijden!
Loop maar om de plassen henen
Met je flinke, vlugge beenen.
Maak je niet zoo vies en vuil!
Trap niet in een modderkuil!
Want zoo'n vent vol modderspatten
Is te vies, om aan te vatten.
Loop toch netjes langs de straat!
Anders wordt je moeder kwaad!”

3.

Wat mijn moe zegt moet gebeuren.
Vader zegt: „Je moet niet zeuren!”
En ook zegt hij: „Wat een zegen
Is voor ons die frissche regen!
Onze lieve Hemelheer
Zendt ons dezen zegen neer.
Regenvloed en zonnestralen
Komen van den hemel dalen.
En wat God ons schenk is goed:
Zonneschijn en regenvloed!”

(J. D. KEUNING.)

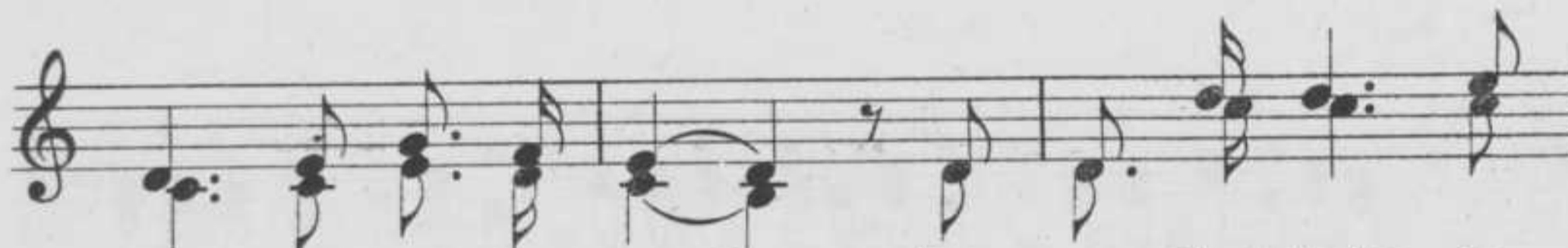
20. GENOEG.

FRITS TOLLIG.

Rustig.

1. Ver - gaap u niet aan 's we - relds schijn Te -

vreen zoo God het voeg!— Het noo - digst slechts be -

noo - digd zijn, Maakt wei - nig tot ge - noeg.— Het

noo-digst slechts be - noo-digd zijn, Maakt wei-nig tot — ge - noeg

2.

't Genoeg hangt aan 't verkrijgen niet,
 Noch 't rijk zijn aan het veel;
 En 't geen door 't wangebruik vervliet,
 Behoort niet tot ons deel.
 En 't geen door 't wangebruik vervliet,
 Behoort niet tot ons deel.

4.

Zijn wijsheid woog dat aandeel af
 Naar ieders hoogste baat:
 Het was zijn liefde, die 't ons gaf;
 En meerder waar' ons kwaad.
 Het was zijn liefde, die 't ons gaf;
 En meerder waar' ons kwaad.

3.

Met God in 't hart bezit men 't al:
 Bij Hem is onze schat,
 Wiens hand ons niet verlaten zal,
 En elk zijn portie mat.
 Wiens hand ons niet verlaten zal,
 En elk zijn portie mat.

(W. BILDERDIJK.)

21. KERSTLIEDJE.

G. S. VAN KRIEKEN. G. B. ZN.

Gedragen.

1. Kind, komt gij dit - maal in ons hart Om al - le

duis-ter-nis en smart En al-le zond'en plagen Opeenmaal te ver-ja-gen?

2.

Ach Heer, wij zijn zoo boos gezind.
Wij hebben 't kwaad alleen bemind.
En uwe ster wil schijnen
Alleenlijk voor de reinen.

3.

Bedek onz' oogen voor een wijl
En dan—doorlicht ze met uw heil,
En 't hart, dat uw geboden
Belacht, ai, wil het dooden.

4.

Wie weet, zijn nare donkerheid
Wordt glanzend licht, als Gij er schreit.
Want Gij komt zonder vreezen,
Daar waar geen mensch wil wezen.

5.

Kind, dat, er glimlacht zacht en teer,
Wij zien uw ster, wij zien u weer.
O Jezus, wil ons hooren:
Word nu in òns geboren.

(WILLEM DE MÉRODE.)

22. WAT BETER IS.

G. S. VAN KRIEKEN. G. B. ZN.

1. Wat be - ter is, wat be - ter is, wat be - ter is dan't

le - ven, Dat is de Hoop der heer-lijk-heid, die God ons heeft ge -

ge - ven, Dat is de hoo - ge le - vens - vreugd, de blij - de ster - vens -

Moed van 'thart dat zegt: „Gij zijt mijn rots, mijn deel, mijn eeu - wig goed!”

2.

Wat verder brengt, wat verder brengt,
 wat verder brengt dan 't Weten,
 Dat is de Liefde die mij God
 doet „Abba Vader” heeten;
 De Liefde, daar ik Hem door ken,
 dien geen verstand verstaat;
 Maar die zich woning maakt in 'thart,
 dat voor Hem open gaat.

3.

Wat wissers baat, wat wissers baat,
 wat wissers baat dan 't klagens,
 Het is de Lijdzaamheid, die 't kruis
 den Heiland na doet dragen,
 Het is het roemen in een heil,
 dat boven 't leed verheft;
 Het is het kussen van de roe
 die zegent, waar zij treft.

4.

Wat sterker is, wat sterker is
 veel sterker dan de zonde.
 Het is de Drang, de Liefdedrang
 van Jezus' bloed en wonden;
 Die daaraan denkt, die daarvoor dankt,
 die daar zijn moed uit schept,
 Strijdt en verwint, en grijpt den krans,
 die afvalt noch verlept.

(N. BEETS.)

23. LENTEZANG.

JOS. VRANKEN.

In „zessen” tellen.

1. Geen ne - ve - lig dui - ter Be - dekt meer het veld; Geen

blin - ken - de kluis - ter Die 't beek - je meer knelt: Het stor - men is o - ver. De

bui - en zijn heen; Wat rit - selt in't loo - ver, Is Ze - fir al - leen.

2.

Vol bloeisel van boven,
 Vol bloemen omlaag,
 Staan velden en hoven,
 En telgen en haag!
 De vroolijkheid dartelt
 In klaverrijk gras;
 Zij wemelt, zij spartelt
 In vlieten en plas.

3.

De wouden herhalen
 Hun feestelijk lied;
 Ook zwijgt in de dalen
 De leeuwerik niet.
 Van Echo vervangen,
 Bij't rijzen der maan
 Heft gij nog uw zangen
 O nachtegaal, aan!

4.

Geen nevelig duister
 Bedekt meer het veld;
 Geen blinkende kluister
 Die 't beekje meer knelt;
 Ontvlucht nu de steden,
 Wie vreugde begeert!
 Ontvlucht ze nog heden!—
 De lente regeert!

(A. C. W. STARING.)

+) 24. GETHSÉMANE.

J. PAARDEKOPER.

Met gevoel.

1. Hoe ligt Gij zoo ver - la - ten? Bleef dan geen hart U trouw? Mocht

toch mijn troost U ba - ten. Ik heb zoo groot be - rouw. Mijn

ei - gen duis - ter le - ven Is door Uw ziel ge - gaan, Wat

troost zal ik U ge - ven? Ik heb te diep mis - daan!

2.

Waarheen zal ik mij wenden?
Ik weet mijn groote schuld.
Hoe heb ik met ellenden
Uw stille ziel vervuld.
Ik hoor Uw moeilijk hijgen
Ik heb Uw kreet verstaan
En machtloos zal ik zwijgen.
Ik heb te diep misdaan!

3.

Ik zie Uw doodzweet leken
In druppelen als van bloed
En uit Uw aanschijn breken
Een vreemden vlammingloed..
Ik zie Uw oogen branden
In droefheid zonder traan,
Ik ween en wring de handen
Ik heb te diep misdaan.

4.

O Jezus, neergebogen
In zooveel zielsverdriet,
Versmaad mijn mededoogen
Mijn nieuwe liefde niet!
Ik heb te ruw geschonden
De schoonste vriendentrouw,
Maar ach, ik weet mijn zonden,
Ik heb zoo groot berouw.

(JOS. VAN WELY.)

+) Voor het recht tot publieke uitvoering van dit No. wende men zich tot het Bureau voor Muziek-
auteursrechten te Amsterdam.

+) 25. GEBED DES HARTEN.

J. PAARDEKOPER.

Moderato.

1. Of gij al buigt op beid' uw kniën En of uw

lip - pen zich be - we - gen, Daar wordt geen ze - gen door ver -

kre - gen. De Heer wil 'thart ge - bo - gen zien.

2.

Een stille zucht, een stille traan
Is meer dan offers en gebeden.
Hebt gij geleden en gestreden,
De Heer zal 't zuchtend hart verstaan.

3.

Buig dus, o God! ons harte neer,
Leer onze ziele tot U smeecken.
Wat aan ons spreken moog' ontbreken,
Dat geef' ons Uw genad' o Heer!

(J. P. HEIJE.)

+) Voor het recht tot publieke uitvoering van dit No. wende men zich tot het Bureau voor Muziek-
auteursrechten te Amsterdam.

26. MEIDAG.

A. DE BRAAL.

Opgewekt.

1. Nu draai - de 't wind - je, met de zon Door

't Oos - ten heen naar 't Zui - den. Dat is zoo goed als

'twe - zen kon, Voor boer en bui - ten - lui - den. Het

blaad-je rolt zich uit den knop, Het veld wordt groen, het zaad schiet op, De

nachtvorst zal 't niet pla - gen, Wij krij-gen war - me da - gen.

2.

Wij hebben lang genoeg gezocht,
 Als werden wij vergeten;
 Daar komt op eens de zachte lucht...
 Nu willen wij 't niet weten.
 Maar menigeen heeft vaak gezegd:
 Die kou is naar, dat weer is slecht!
 Als moesten wij 't niet loven,
 Als kwam het niet van Boven.

3.

Nu staan wij daar beschaamd niet waar?
 Hoe zullen w'ons verschoonen?
 De lucht is warm, de lent' is daar,
 Het groen komt zich vertoonen.
 Och, lieve Heer! zie gunstig neer!
 Wij klagen nooit ons dagen meer;
 Wij willen dankbaar leven;
 Och Heer! wil ons vergeven!

(N. BEETS.)

27. IN 'T SCHEMERUURTJE.

JOS. VRANKEN.

1. In't sche - mer - uur - tje Heerscht bui - ten

't Is of de he - mel Na't druk ge -

rust — 't Is of de he - mel Na't druk ge - we -

we - mel, Onz' aar - de heeft in slaap ge - kust.

mel, Onz' aar - de heeft in slaap — ge - kust.

2.

Nu zwijgt, wat leven
En woeling wekt.
Den hellen luister
Verving het duister.
Dat als een nachtsprei d'aarde dekt.

3.

De boomen bidden
In zachte taal;
En tusschen 't loover
Is 't klankgetoover
Te hooren van den nachtegaal.

4.

In 't schemerurtje
Trekt stil ons hart,
Met leed en nooden,
Naar 't erf der dooden,
En 't licht der hoop doorschijnt de smart.

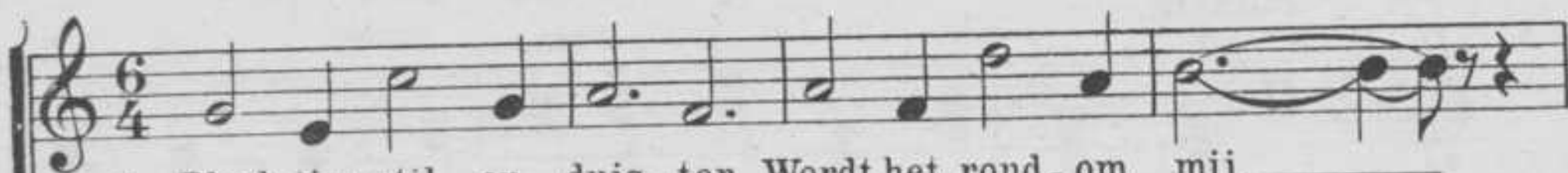
5.

Als geestenfluistring
Is 't bladgeruisch
En als daar stralen
Des hemels dalen,
Ze zijn als 't licht van 't Vaderhuis.

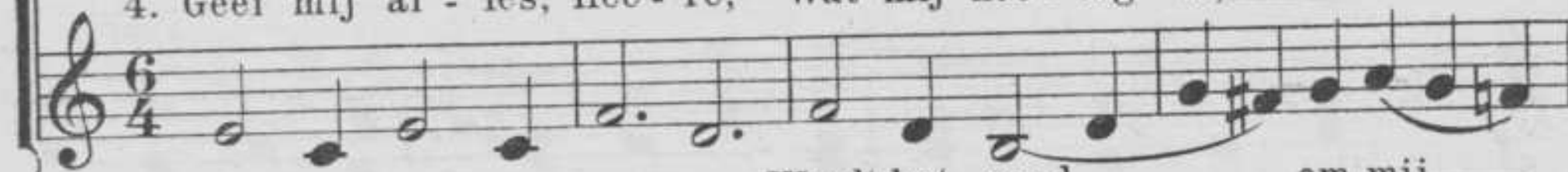
(E. LAURILLARD.)

28. AVONDGEBED.

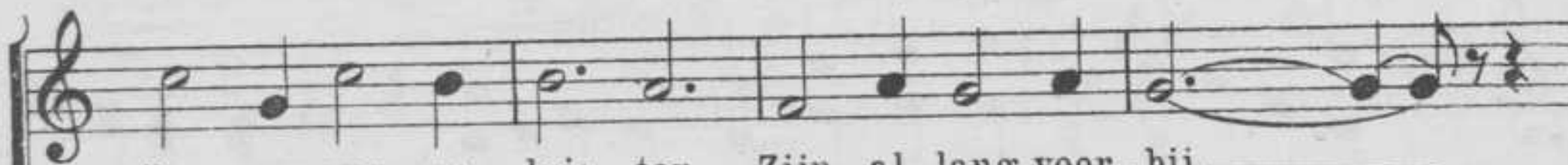
H. J. DEN HERTOEG.

1. Plech-tig, stil en duis-ter Wordt het rond-om mij. _____
2. Ik ben moe van 'tspe-len, 'tSla-pens-uur is daar; _____
3. Moe-der schonk haar ze - gen, Va - der schonk hem mee; _____
4. Geef mij ai - les, Hee - re, Wat mij noo - dig is, _____

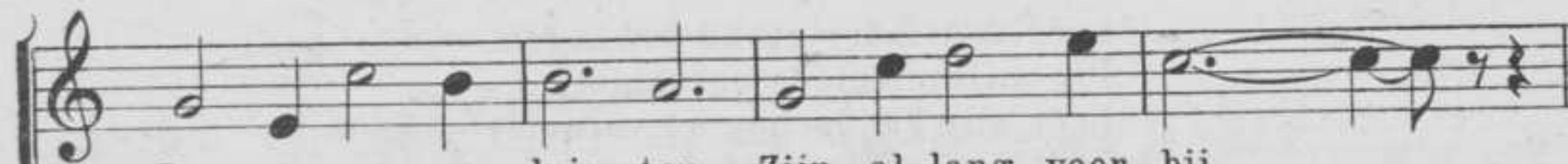
Wordt het rond om mij. _____
 'tSla-pens-uur is daar; _____
 Va - der schonk hem mee; _____
 Wat mij noo dig is, _____

Dag en zon - ne - luis - ter Zijn al - lang voor - bij, _____
 Rus - te gaat mij stree - len Zoet en won - der - baar, _____
 Nu ter rust ge - le - gen Na een kor - te beê, _____
 U zij lof en ee - re: U d'er - ken - te - nis, _____

Zijn al - lang voor - bij, _____
 Zoet en won der - baar, _____
 Na een kor te beê, _____
 U d'er - ken te - nis, _____

Dag en zon - ne - luis - ter Zijn al - lang voor - bij. _____
 Rus - te gaat mij stree - len Zoet en won - der - baar. _____
 Nu ter rust ge - le - gen Na een kor - te beê! _____
 U zij lof en ee - re: U d'er - ke - te - nis! _____

Zijn al - lang voor - bij. _____
 Zoet en won der - baar. _____
 Na een kor te beê! _____
 U d'er - ken te - nis! _____

(PRUDENS VAN DUYSE)

29. AAN GOD.

R. BEINTEMA.

Rustig.

1. Leer mij mij - ne da - gen tel - len, Gij, die
 hun ge - tal be - paalt! Ie - der dag, die mij be -
 straalt, Op zijn rech - te waar - de stel - len! Ie - der
 uur van mijn be - staan Zie ik als Uw wel - daad aan!

2.

Leer mij ieder stond beklagen,
 Die mij nutteloos ontschiet.
 Leer mij blijdschap en verdriet
 Zedig en gemoedigd dragen,
 En met voor en tegenspoën
 Als een christen voordeel doen.

3.

Dit, o God, zij steeds mijn bede
 En die bede mij verleend!
 Zij mijn hart met U vereend,
 In Uw wijzen raad tevrede;
 En, genadig Opperheer:
 Niets op aard ontbreekt mij meer.

(W. BILDERDIJK)

+) 30. RECHT DOOR ZEE.

LEO MENS.

Vrij in de maat.

Recht door zee! recht door zee!

'kVaar niet met den schipper mee, Die het langs den kust blijft hou-ên

Zon-der moed en zelf-ver-trou-wen, Die bij 't min-ste bries-je heeft

En van angst de zei-len reeft 'kGa niet met d'en ar-men bloed,

Dien een windvlaag sid-dren doet, Laat hem maar in vlot-gras bou-

wen, 'kWil den vol-len vloed aan-schou-wen, Wijk de kust en blauw'de

ree! 'kHouden ste - ven recht in zee!

31. SMIDSLIED.

J. P. J. WIERTS.

Krachtig en frisch.

1. De smid! há, de smid is aan 'tsme-den, Aan 'tsme - den: Hoe

dondert zijn hamer be - ne - den, Be - ne - den! Hij slaat, dat de smids er van *vertragen*

dreunt, Er van dreunt, Ter-wijl hij zijn lie-de-ken deunt, Zijn lie - de-ken deunt:

Marcato.

„'tIJ-zer is warm! Staal in den arm! 'tIJ-zer is heet, Lus-tig ge-smeed!”

2.

Hij blaast en daar sprankelen vonken,
Ja vonken;
In't vuur is het ijzer verzonken,
Verzonken;
Weldra is het weder in gloed,
Weer in gloed;
Hij zingt met nog meerderen moed,
Met meerderen moed:
„'tIJzer is warm!
Staal in den arm!
'tIJzer is heet,
Lustig gesmeed!”

3.

Wat maakt hij van allerlei zaken,
Ja zaken;
Nu ketens, dan kammen en haken,
En haken;
Den rooster, den schaar van den ploeg,
Van den ploeg;
Pas op! het is gloeiend genoeg!
'tIs gloeiend genoeg!
„'tIJzer is warm!
Staal in den arm!
'tIJzer is heet,
Lustig gesmeed!”

4.

De buizen voor kachels en stoven,
En stoven;
Den krabber, de schop van den oven,
Den oven;
De tanden voor rij en voor eg,
En voor eg;
Hé jongens! maar gauw uit den weg!
Maar gauw uit den weg!
„'tIJzer is warm!
Staal in den arm!
'tIJzer is heet,
Lustig gesmeed!”

5.

Wie maakt er de pinnen voor toppen,
Voor toppen?
Wie smeedt er hier nagels met koppen,
Met koppen?
Wie zal er de paarden beslaan,
Ja, beslaan?
Heisa! op een wenk is't gedaan,
Een wenk is't gedaan.
„'tIJzer is warm!
Staal in den arm!
'tIJzer is heet,
Lustig gesmeed!”

(J. A. VAN DROOGENBROECK.)

32. ALLER HEEM'LEN TALLOOS HEIR.

JAC. ZWAAN.

Frisch.

1. Al-ler heemlen tal-loos heir, Hoog-te, diep-te, lucht en zee
Zin-gen tot des Scheppers eer. Gij, mijn dankbre ziel, zing meê!

2.
't Zonnestraaltjen brengt Hem lof,
Want Zijn glimlach geeft het gloed;
Vroolijk prijst Hem 't starrenstof,
Dat daar opgaat voor Zijn voet.

3.
Ieder frissche waterspat,
Bigglend van Zijn vingertop,
Schrijft Zijn naam op bloem en blad
Met een vloeibren pareldrop.

4.
Ieder vogeltj' op zijn tak
Prijst d'Algoedheid, die hem riep,
Die hem in de veëren stak,
En geboren zanger schiep.

5.
Laat m', o Gij, Die 't Al gebiedt!
U, den God der Majesteit,
Met mijn licht, mijn loop, mijn lied,
Loven tot in eeuwigheid!

(J. J. L. TEN KATE.)

33. MORGENLIED.

J. H. G. BLEIJ.

Met gevoel.

1. Mach-ti-ge Schepper! U heb ik te dan-ken, Dat ik ont-
waak-te, ge-zond en ver-heugd. Wij-ze Be-stuur-der! 'k heb
Je-zus te dan-ken, Dat ik U kenn'in het eerst van mijn jeugd.

2.
Prijst U de morgen, ik zal U ook eeren,
Dat Gij mij gunstig in 't leven bewaart;
Prijst U de morgen, ach, mocht hij mij leeren,
Heilig en dankbaar te leven op aard.

3.
Naarstig, gehoorzaam en dankbaar te wezen,
Is me tot voordeel en 't is Uw gebod;
Vriendelijke Schepper! wie zou U niet vreezen!
Wie U niet eeren, almachtige God!

4.
Van U alleen moet ik alles verwachten;
Wie is als Gij algenoegzaam en mild!
'k Wil dan vandaag Uwe wetten betrachten,
Daar Gij ook kinderen zegenen wilt.

(H. VAN ALPHEN.)

34. PINKSTERLIED.

J. D. KEUNING.

Vroolijk.

1. Op het heerlijk Pinksterfeest Zond de
 Lieve Heer Ons op aard' zijn Heiligen Geest
 - Tot een trooster neer. 'tWas een ruischen als de
 wind, Die zijn lentetocht begint. d'Eeuwge
 len te bracht Hij mee En hemel vree.

2.

Vlammen speelden om het hoofd
 Der disciplenschaar.
 Wonderen reeds lang beloofd
 Die geschiedden daar.
 Vreemde talen nooit geleerd,
 Spraken allen: En bekeerd
 Werden velen tot den Heer,
 Tot Jezus eer.

3.

Dierbre Trooster, Heilige Geest,
 Woon ook in ons hart
 Op dit heerlijk Pinksterfeest,
 Die tot troost in smart
 Eenmaal neergekomen zijt,
 Ons in alle waarheid leidt,
 Tot in't sterven met ons gaat,
 Nimmer ons verlaat!

(J. D. KEUNING.)

35. LIED.

HENRI PIELAGE.

1. 't Zon - ne - tje steekt zijn hoofd - je op,

En — be - straalt der — ber - gen - top

Met zijn licht - jes. Wat ge - zicht - jes,

Wat — ver - schiet - jes ver — en flauw —

Dom - melt er — tus - schen 't grauw en 't blauw.

2.

't Vochtige boompje blinkt versierd,
't Vroolijke vinkje tiereliert
Op zijn takjes, wild en makjes,
En weer strakjes op een aar
Hippelt het met zijn wederpaar.

„2 November”

3.

d'Hemelen worden meer begroet,
Van die diertjes klein en zoet,
Als van menschen, die maar wenschen
Naar het aardsch, verganklijk goed,
Dat men hier toch al laten moet.

(G. A. V. BREDERODE.)

+) 36. HEER, MIJN HERT.

E. WETTIG-WEISSENBORN.
(Hengeloo)

Rustig.

++) 4

p

1. Heer, mijn hert is boos en schul-dig,
Maar Gij zijt barm-her-tig En— dui-zend ma-len meer ver-
dul-dig Als dat ik boos-aar-dig ben.

2.

Geef mij dan, o Heer, ik vrage't,
Geef mij hulp en sta mij bij;
'k Heb gezondigd, ik beklage't,
Help mij God! vergeef het mij.

(GUIDO GEZELLE.)

+) Uit: Guido Gezelle, Gedichten, L. J. Veen, Amsterdam.

++) De rusten bij uitvoering met begeleiding van Orgel of Pianoforte.

37. ALS 'T ZONNEKEN SLAPEN GAAT.

F. G. BEVERSLUIS.

Vroolijk, doch niet te vlug.

p

1. Als 't zon-ne-tje 'ta-vond zich neer-legt tot sla-pen En

zacht-kens.zich vleit in haar pur-pe - ren bed, Dan ko - men als
 stou-te, on-deu-gen-de kna-pen De star-re-kens la - chend en
 stralend van pret. Dan ko - men als stou-te, on - deu-gen-de
 kna-pen De star-re-kens la-chend en stra-lend van pret.

2.

Eerst blinken en pinken ze, o zoo voorzichtig,
 Het licht is dan nog voor hun oogjes te sterk,
 Maar is er geen onraad, is heusch alles richtig,
 Dan ijlen ze allen naar 'tduistere zwerk.

3.

Daar gluren en turen ze, wonder nieuwsgierig,
 Om hoekjes en gaatjes van 't wolkengordijn,
 Of komen in drommen de kleintjes zeer zwierig,
 In bonte gewaadjes, heel glinstrend en fijn.

4.

Dan gloeien en stoeien in lichtend gewemel
 De kleine kabouters in dartelen lust,
 En maken sliepuitjes van uit hunnen hemel
 Naar 't plekje, waar moede het zonnetje rust.

5.

Zoo dansen en glanzen de flonkrende reien
 Als edelgesteente op donker damast;
 En blinken vol schalksheid op berg en valleien,
 Tot plots hen in d'ochtend de zonne verrast.

6.

Het zonneken nauw aan de kimme verschenen,
 Stuurt gauw de ondeugende kleuters naar bed.
 De starrekens zweven geruischloos weer henen;
 Voorbij is de nacht nu, voorbij is de pret.

(Mr H W. VAN DER MEIJ)

38. NOG EENS.

F. G. BEVERSLUIS.

Met nadruk.

1. Als gij niet op een - maal slaagt, Doe
'tnog eens, Doe 'tnog eens! Niet zoo da - de - lijk ge -
klaagd, Doe 'tnog eens, Doe 'tnog eens! Loop niet al - door
in ga - lop, An - ders haalt gij nooit den top; — Geef den
moed niet aan-stonds op. Doe 'tnog eens, Doe 'tnog eens!

2.

Mist gij dan op nieuw uw doel,
Doe 't nog eens!
Geen mislukking maak' u koel;
Doe 't nog eens!
Drukt de tegenspoed u neer,
Vest het oog op God den Heer;
Hij geeft moed en kracht u weer;
Doe 't nog eens!

(J. P. HEIJE.)

39. SCHIJN EN ZIJN.

LEO MENS.

Eenvoudig.

mf

1. Wees voor-zich-tig in uw oor-deel. Al wat rein lijkt,

schoon en fijn, Is niet im-mer God ge-val-lig,

Ve-le men-schen schij-nen be-ter, Dan zij in der waar-heid zijn.

2.

Wees voorzichtig in uw oordeel
 Velen die g'onheilig heet,
 Zijn veel beter dan zij schijnen
 Onbedrieglijk is slechts 'toordeel
 Van den Heer, die alles weet.

3.

Maar gij zelf wees niet tevreden
 Met het glimmen van den schijn;
 Neen! maar wat ge wenscht te schijnen,
 Wensch dat in uw hart te wezen,
 Wensch dat voor uw God te zijn

(E. LAURILLARD.)

40. STIL GODSBETROUWEN.

FRITS TOLLIG.

Niet te langzaam.

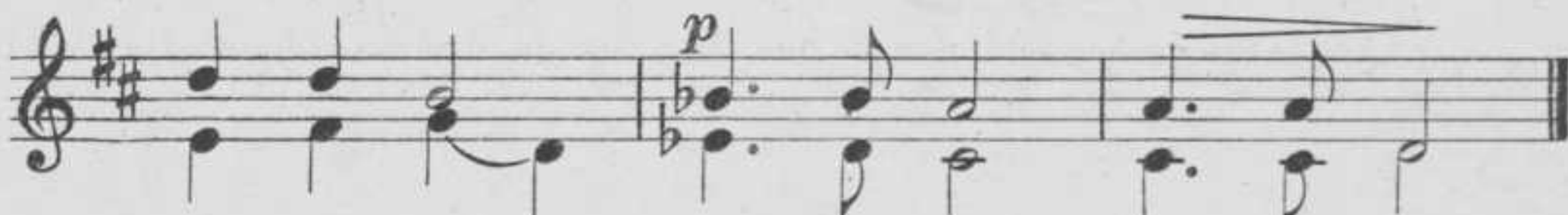
1. Wees maar stil en wacht op God! Hem moogt g'al - les

toe - be - trou - wen; Zwaar zij't kruis en droef uw iot —

Blijf maar op den rots-steen bou - wen; Goed is al - les

wat God wil; — Wees maar stil! Wees maar stil!

2.

Wees maar stil, ook als het lang
 Donker op uw pad moet blijven;
 Zwijge nog der vooglen zang,
 Toch zal't licht den nacht verdrijven.
 Niets duurt langer dan God wil;
 Wees maar stil! Wees maar stil!

3.

Wees maar stil! eer dan ge denkt,
 Ziet gij u met vreugd omringen.
 Hem, die u verlossing schenkt,
 Zult g'uw blijde psalmen zingen.
 God is goed! 't Ga dan zoo 't wil;
 Wees maar stil! Wees maar stil!

(+ +)

+) 41. IN DEN NACHT.

J. PAARDEKOPER.

Andante.

mf

1. Neen, vrees niet in den don-kren nacht, Ver -

haast uw schre-den niet! Eén houdt er o - ver u de wacht, Die

ook in 't dui - ster ziet. Hij leidt — u door den

sche - mer voort, — Uw scha-duw tee - kent Hij. In

ie-der wind-je ruischt Zijn woord; Ik ben u steeds na - bij.

2.

Omlaag, omhoog en overal
 In heel d'oneindigheid,
 Is Hij, Die nooit verlaten zal,
 Wie zich van Hem niet scheidt.
 Vooruit! door nacht en stormgedruisch!
 Den blik omhoog gericht!
 De Vader waakt in't Vaderhuis,
 Zijn vensters zijn verlicht!

(J. J. L. TEN KATE.)

+) Voor het recht tot publieke uitvoering van dit No. wende men zich tot het Bureau voor Muziek-auteursrechten te Amsterdam.

+) 42. PRINCIPIUM A JESU.

J. H. G. BLEIJ.

1. 'tIs schoon bij 'teer - ste zon op - staan, Als
'tbin - kend Oos - ten zwemt, In 'tlicht, den leeu - werk
gâ te slaan, Die zingt en klemt en klemt.

2.

'tIs schoon, wanneer de Meie pronkt,
En d'eerste rooze rood
Door 't groene van heur knopke lonkt
En 't pinklend hertj' ontbloomt.

3.

'tIs schoon, wanneer de wind opstaat
En over 't koolzaveld,
Al wandlen weg en weder gaat,
En al de blomkes telt.

4.

'tIs schoon, wanneer de beënklok klinkt
En 't smeltend stemgezucht
Der klokken uit den torre zingt,
In 't walmen van de lucht.

5.

'tIs treffend, als men langs de ree
De stemme van het rot
Hoort roepen, sprekend' op de zee,
Gelijk de stem van God!

6.

'tIs grootsch wanneer de donder botst
Door 't zwijgen van 't Heelal,
En rijdend' op de wolken rotst,
Die dreegen van zijn val.

7.

Hoe schoon is Moeders tranenlach,
Wanneer het kindje tээр,
Haar zoent en stamelt: „Moeder!” ach,
Den aldereersten keer!

8.

Doch schoonder als dat blij geluid,
En al dat blinkt en blomt,
Wanneer de kindermund ontsluit
En Jesus' name noemt.

9.

Dat hert' en mond en stemm' en al
Wat mijn is, Jesus' zij,
En, of ik eens mijn woord ontval,
Mijn stemm' ontvalle mij!

(GUIDO GEZELLE.)

+) Uit: Guido Gezelle, Gedichten, L. J. Veen, Amsterdam.
++) Naar gelang de woorden voor te dragen.

+) 43. MAAK LICHT VOOR MIJ.

JOS. VRANKEN.

Canon.

1^e STEM. *p*
Maak licht voor mij des le - vens zwaar ge -

2^e STEM. *p*
Maak licht voor mij des

mf
wicht. — Ver - berg mijn leed voor's menschen aan - ge -

mf
le - vens zwaar ge - wicht. Ver - berg mijn leed voor's menschen

zicht, Geef he - den vre - de, en voor mor - gen ga Naar

p
aan - ge - zicht, Geef he - den vre - de, en voor mor - gen

mf poco rit.
Uw ge - na - de met mij, — met mij ten ge - richt.

mf poco rit.
ga Naar Uw ge - na - de met mij, met mij ten ge - richt.

44. 'T IS LENTE.

J. D. KEUNING.

Moderato.

1. Wat zingen de spreeuwen op het dak? Wat of ze zoo
vroomlijk fluiten? Ze pronken al met hun zomerpak, Die
iets vlugger.
aardige schalksche guiten. Ze zingen en fluiten den
gan-schen dag, Somshoort het naar praten, dan klinkt 't naar gelach. Er
is geen enkele kniezer bij. „t Is lente!” zoo jublen ze blij.

2.
 Waarom is de wei zoo heerlijk groen,
 De bloemen zoo bont en kleurig?
 Wat zou toch de vlugge zwaluw doen?
 Wat maakt wel de lucht zoo geurig?
 Wat klanken en kleuren en zonnelach!
 Wat of al die drukte beteekenen mag?
 Wat scheelt de vogels? Wat zoekt de bij?
 „t Is lente!” zoo jublen ze blij.

3.
 Wat willen toch al die kindren hier?
 Ze blazen op wilgefluitjes,
 En maken een blij getierelier
 Met lachende leuke snuitjes.
 Ze spelen, alsof er geen meester was,
 En denken niet meer aan een hoogere klas.
 Er is geen enkele kniezer bij.
 „t Is lente!” zoo jublen ze blij.

4.
 Na winter en koude brengt de Heer
 De lachende, lieve lente.
 Hoe bont zijn de weiden, blauw het meer!
 De lucht lijkt een blauwe tente.
 Daarom laat ons zingen van dankbaarheid
 Met heldere stemmen: dan klinkt het zoo wijd!
 Er zij geen enkele kniezer bij!
 „t Is lente!” zoo jublen ook wij.

(J. D. KEUNING.)

45. VAN HET OVERGEEVEN DES HERTEN AAN JEZUS.

A. DE BRAAL.

Gedragen.

1. Wij wil - len God — ons her - te
ge - ven, En tre - den 'tboo - ze met den
voet, Op - dat — ons 'teeu - wig he - mels
le - ven In plaats van 'thel - sche kwaad ont - moet.

2.

Ach, hoeveel schoonder is het dagen
Van 't zomerdagsche morgenrood,
Als 't nijpen van de noordervlagen
Bij donkre nacht, zoo naar en dood.

3.

Zoo laat ons wel en wijslijk keuren
Het blijde goed voor 't droevig kwaad,
Wijl 't ons uit liefde mag gebeuren,
En voor 't begeeren openstaat.

4.

Fontein en wortel aller wezen,
Breng Gij den rechten honger voort,
Dat alle onlust word' genezen,
En alles komt gelijk het hoort.

(J. LUIKEN.)

46. NEDERIGHEID.

ARNOLD SPOEL.

Eenvoudig, maar niet te langzaam.

mf

Hoe lief - lijk bloeit gij in't ver - bor - gen Gij
 nee - drig kruid der bar - re hei. Hoe praalt de dauw - drup van den
 mor - gen Op't klei - ne bloem - pje van de
 wei. Wat draagt de zoe - le len - te - lucht Uw
 wil - de geu - ren door de lucht, Wat draagt de zoe - le
 len - te - lucht Uw mil - de geu - ren in de lucht.

(J. P. HEIJE.)

47. VAN 'T LIJDEN CHRISTUS.

FRITS TOLLIG.

Innig.

1. Wie hangt er zoo deer - lijk ge - tei - sterd, ge -

schon - den, Roos - ver - vig, vol strie - men en won -

den, Tot smaad - heid en schan - de aan 'tkruis - hout ver -

he - ven? Wat heeft Hij, wat heeft Hij mis - dre - ven?

2.

Dat is er het slachtlam, zoo heilig geboren
 Tot breking en lessching van toren
 Zijn misdaad is liefde, uitvloeien en geven,
 Dat kost Hem, dat kost Hem zijn leven.

3.

Kost dat Hem zijn leven, die schoonste van allen,
 Hoe is Hij in 't lijden vervallen?
 Of is het uit liefde en heilige minne,
 Wat zal Hij daarmede dan winnen?

4.

Wat anders als 't leven der eeuwige zielen,
 Die droevig in zonden vervielen!
 Opdat Hij die schulden verzoene en boete,
 Zoo druipen Zijn handen en voeten.

5.

Ach Jezus, Beminde, Hoogwaarde en Schoone,
 Wie zal U, wie zal U beloonen?
 Uw weldaad die gaat ons vermogen te boven.
 Wij willen U prijzen en loven!

(J. LUIKEN.)

48. WATERLAND.

R. BEINTEMA.

Levendig.

1. Neem Hol - lands boer zijn gul - dens af, Zijn

een - ten en vier - dui - ten, Dan houdt hij nog zijn

vet - te klei En staat er bij te flui - ten. Neem

Hol-landsboer zijn lan-den af, Dan houdt hij nog zijn wa - ter, Daar

maalt hij toch weer land uit op Wat vroe-ger of wat la - ter.

2.

Neem Holland al zijn dijken weg,
 En laat het onderloopen,
 Geen nood, elk kaasboerinneke
 Gaat visschersnetten knopen.
 Neem Holland al zijn boomen weg,
 Zijn wilgen en zijn peppels,
 Dan ruischt nog Hollands windezang
 Om 'triet van sloot en greppels.

3.

Maar neem je Hollands water weg,
 Zijn plassen en zijn vaarten,
 Dan is mijn land geen Holland meer,
 Al staat het op de kaarten.
 Dan wordt het duin een woestenij,
 Dan dorren al de weiden,
 Dan gaat mijn mooie Holland dood,
 Omdat het dorst moet lijden.

(JOHAN VAN MEURS.)

Uit „De Gids”

49. EEN PINKSTERBEEË.

F. G. BEVERSLUIS.

Langzaam.

1. Daal nu met Uw rein - ste stra - len, Zoo - als 'teer - ste

Pink - ster - feest U be - zie - lend neer zag da - len,

Zie - len - troos - ter, Heil' - ge Geest! U be - zie - lend

neer zag da - len, Zie - len - troos - ter, Heil' - ge Geest!

2.

Geef den ouden geef den jongen
Kracht en wijsheid meer en meer!
Nieuwe harten, nieuwe tongen,
Overvloeiend tot Gods eer!

3.

Wil ons licht en liefde geven,
Zon van Liefde, Bron van Licht!
En vermeerder ons dát leven,
Dat ook in den dood niet zwicht!

4.

Geest der Waarheid blaas daar henen
Dat de nevel samen roll!
Maak heel d'aard, door U beschenen,
Van des Heeren kennis vol!

5.

Geest der Vrijheid! dat de keten
Onzer dienstbaarheid verdwijn!
En getuig in ons geweten
Da wij 's Vaders kindren zijn!

(J. J. L. TEN KATE.)

50. KERSTZANG.

H. E. KRIJGSMAN.

Breed *f*

1. O, Ko - nin - gen, stijgt van uw tro - nen, Komt, legt uw

ff breed

pa - rel - rij be - kro - nen Voor de - ze klei - ne voe - ten

f

neer. Gij moet den grootsten Ko - ning ee - ren, Gij hee - ren,

f *iets langzamer*

dit's de Heer der Hee - ren, Er - kent dit Kind voor Op - per - heer!

2.

En gij, o knechten, weest nu blijde,
Uw Heer en Heil, blinkt in geen zijde,
Geen purper dekt zijn teêdre leên:
Hij kwam in uw gestalt' op aarde,
Hij droeg den last, die u bezwaarde,
Hij moest den droeven kruispers treên!

3.

Verblijdt u afgeleefde grijzen,
Dit Kind zal u den heilweg wijzen,
Het geeft den strammen staf en kruk,
Den dooven ooren, blinden oogen,
De tragen worden voortgetogen,
De droeven raken uit den druk!

4.

Dit Kind doet al Gods kinders groeien,
't Zal d'onvervalschte melk doen vloeien,
Die 't redelijkste voedsel maakt;
De kinders wassen doet in 't goede,
Tot jongelingen, kloek van moede,
Tot mannen, die geen kwaad genaakt!

(G. BRANDT.)

51. EEN KLEIN JOKKENTJE.

H. E. KRIJGSMAN.

Opgewekt en lustig.

1. Een klein, klein jok-ken-tje, Zou dat wel zon-de we - zen? Me

dunkt. het heeft geen nood. Maar klei - ne kin-dren wor-den groot, Dat

heb ik laatst ge-le - zen; En zijn ze jong een beet - je kwaad, Me

dunkt. dat je van-zelf al raadt, Wat z'ou-der zul-len we - zen.

2.

Een klein, klein jokkentje,
 Al was het nog zoo'n diefje,
 Groeit tot een boozen gast,
 En grijpt en knijpt en houdt je vast,
 Dat geef ik j'op een briefje;
 En menig brave man of vrouw
 Heeft van zoo'n jokkentje berouw
 Het hééle leven, liefje!

(J. P. HEIJE.)

52. THUIS.

JAN SPOEL.

Een weinig langzaam.

mf

Een moe - der zet haar licht voor 'traam, Haar

f *p*

jon - gen is nog bui - ten. „Zij wacht mij!” zegt hem

'tvriendlijk licht, Dat heen-dringt door de rui - ten. De

pp

Heer ont - steekt zijn star - ren - licht, Daar bo - ven

mf

al - le nach - ten, Hier zijn we vreemd,

f *p*

ginds zijn we thuis, En daar blijft God ons wach - ten.

(A. W. BRONSVELD.)

53. NAAR BUITEN.

HENRI PIELAGE

2.

Ik ijl met onbezorgden spoed
 Naar bloemen, die mij groeten,
 Niet met een ijdlen woordenvloed,
 Maar met een wierook, hemelzoet,
 Die wasemt aan mijn voeten.

3.

Daar buiten bloeit een heiligdom,
 Waar booze driften weken:
 Daar wandlen vreed' en vrijheid om;
 De menschenwereld is er stom:
 De Hemel kan er spreken!

4.

Dies zoek ik gaarne 't groene pad,
 Door t lieve licht beschenen:
 Mij huivert in de duffe stad,
 Van rook besmet, van slijk bespat,
 Een graf van doode steenen!

54. ROTS DER EEUWEN.

JAC. ZWAAN.

Koraalmatig.

1. Vas - te Rots van mijn be - houd, Als de zon - de
mij be - nauwd, Laat mij steu - nen op uw trouw,
Laat mij rus - ten in uw schouw. Waar het bloed, door
U ge - stort, Mij de bron des le - vens wordt.

2.

Jezus, niet mij eigen kracht,
Niet het werk, door mij volbracht,
Niet het offer, dat ik breng,
Niet de tranen, die ik pleng,
Schoon ik gansche nachten ween,
Kunnen redden, Gij alleen.

3.

Zie, ik breng voor mijn behoud,
U geen wierook, myrrhe, goud,
Ledig kom ik, arm en naakt,
Tot den God, die zalig maakt,
Die de zielen kleedt en voedt,
Die ze troost en leven doet.

4.

Eenmaal, als de stonde slaat,
Dat mijn lichaam sterven gaat,
Als mijn ziel uit daardsche woon,
Opstijgt tot des Rechters troon,
Rots der eeuwen, in uw schoot,
Berg mijn ziele voor den dood.

(JACQ. E. V. D. WAALS.)

55. DE LEEUWERIK.

J. D. KEUNING.

Moderato.

1. Wat zingt er zoo luid in den zon - ne - schijn, Zoo
 hoog in de blau - we luch - ten? Het trilt er, als
 klon - ken er klok - jes, fijn; Het beeft, of er sna - ren
 zuch - ten, Het juicht en het ju - belt, het klaagt en het
 lacht, Nu vol - ler en lui - der, dan smel - tend en zacht: Een lied uit de
 len - te ge - bo - ren, Een vreug - de voor luis - tren - de oo - ren.

2.

De leeuwerik zingt in de lentelucht,
 Een stip in de grijze wolken.
 Hij wil, onderwijl hij deez' aard' ontvlucht,
 Zijn vreugd' in zijn lied vertolken.
 En 't is, als hij hooger den hemel in zweeft,
 Alsof van verrukking zijn stemmetje beeft.
 Het oog volgt den stijgenden zanger,
 En 't oor luistert langer en langer.

3.

O, mag maar de ziel als een leeuwrik zijn,
 Die lofzingend stijgt ten hemel,
 Die zweeft in den wind en den zonneschijn,
 Ontvluchtend het aardsch gewemel.
 Zoo stijgt soms de ziele door wolken van smart,
 En giet in haar zangen de volheid van 't hart,
 Lofzingend naar boven gestegen,
 Geniet zij de zon van Gods zegen!

(J. D. KEUNING.)

56. HET PERELKEN DAUW.

JAC. BONSET.

Matig.

1. Daar hing— eens aan een bla - der - ken Een
 hel - der pe-rel-ken dauw, Het zon - ne-ken rees in't
 he - mel-ken En 'the - mel - ken was— zoo blauw.

2.

Een straalken danst' in 't perelken
 En 'thelder perelken glom,
 En 't blonk zoolang als 't zonneken
 In 't klare hemelken zwom.

3.

Maar ach! daar kwam een wolleksken,
 Een drijvende wolleksken rook;
 't Verduisterde 'tgouden zonneken,
 't Verduisterde 't perelken ook.

4.

De schoonheid op dit aardeken
 Gelijkt het perelken dauw:
 Zij wordt door 't minste wolleksken
 Verduisterd even gauw.

(ALFRED WEUSTENRAAD.)

57. GODE ALLEEN ZIJ DE EERE.

FRITS TOLLIG.

Plechtig.

1. Den hoo-gen God al - leen zij eer En dank voor Zijn ge

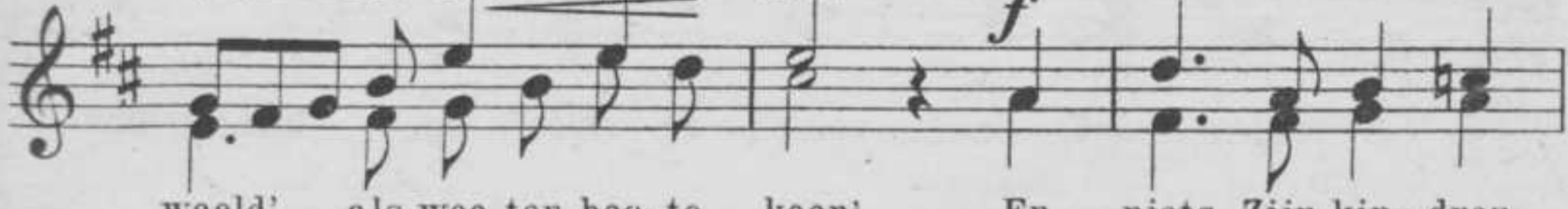

na - de! Zijn Va - der-oog slaat im - mer meer In vreugd en smart ons

Zijn lief de waakt dat e ven zeer Ons weeld' als

ga - de. *mf* Zijn lief - de waakt dat e - ven-zeer Ons

wee — ten bes - te keer'

weeld' als wee ten bes-te keer' En niets Zijn kin - dren

scha - de! En niets — Zijn kin - dren scha - de!

2.

Hef u tot Hem dan, vroom gemoed!
 Bij nachten en bij dagen;
 Bij morgenrood en avondgloed,
 Bij juichen en bij klagen!
 Uit Hem alleen vloeit leed en lust;
 In Hem alleen is kracht en rust....
 Op Hem dan 't oog geslagen!
 Op Hem dan 't oog geslagen!

3.

Ja, prijz' uw liéd den Hemelheer,
 En dank' Hem vroeg en spade,
 Daarvoor, dat nu en immermeer
 Zijn liefd' ons komt te stade:
 Wat ons verheff', wat ons verneer',
 Den hoogen God alleen zij eer,
 En dank voor Zijn genade!
 En dank voor Zijn genade!

(J. P. HEIJE.)

58. WILDZANG.

J. H. G. BLEIJ.

1. Wat zong het vroo-lijk vo - gel - kij n, Dat in den boomgaard

zat? Hoe heer - lijk blinkt de zon - ne - schijn, Van

rijk - dom en van schat; Hoe ruischt de koelt' in

'tei - ken - hout, En versch ge - spro - ten lof! Hoe

straalt de bo - ter - bloem als goud! Wat heeft de wild - zang stof!

2.

Wat is een dier zijn vrijheid waard!
 Wat mist het aan zijn wensch!
 Terwijl de vrek zijn potgeld spaart;
 O slaaf! o arme mensch!
 Waar groeien eiken t'Amsterdam,
 O kommerzieke Beurs,
 Daar nooit genoeg binnen kwam?
 Wat mist die plaats al geurs!

3.

Wij vogels vliegen warmgedost,
 Gerust van tak tot tak;
 De hemel schaft ons drank en kost,
 De hemel is ons dak.
 Wij zaaien noch wij maaien niet:
 Wij teren op den boer;
 Als 'tkoren in zijn aren schiet,
 Bestelt al 'tland ons voer.

(JOOST VAN DEN VONDEL)

59. KERSTLIED.

E. WETTIG-WEISSENBORN.
(Hengeloo)

Opgewekt.

1. Zou-den wij niet vroo-lijk zin-gen, Lief-ste Je-zus,

Kin - der - vriend! Daar Uw goed - heën ons om - rin - gen,

Daar Gij ons zoo teer be - mint? Gij, Gods-zoon, werdt

ons ge - lijk, In een ar - me stal ge - bo - ren,

Op-dat kin-dren, arm en rijk, Naar Uw heil-stem zou-den hoo-ren!

2.

Ja, wij komen U begroeten:
Eindloos is Uw liefd', o Heer!
Zie, wij buigen aan Uw voeten
Bij de schaâmle krib ons neer!
Blik ons aan met vriendlijk oog!
Leer ons danken, leer ons bidden!
Trek ons kinderhart omhoog,
En woon altijd in ons midden!

(J. J. L. TEN KATE)

+) De 4 maten rust bij begeleiding van Orgel of Pianoforte

60. LOOPEN LEEREN.

R. BEINTEMA.

Eenvoudig.

1. Als 'tkind zijn klei - ne kracht niet kent, Maar graag als groo - te

men - schen Aan vlug - gen tred zijn voet - jes went, Wat

kan 'tdan be - ter wen - schen Dan moe - der - zorg, een

moe - der - hand, Die 'ton - der - steunt bij wan - klen stand!

2.

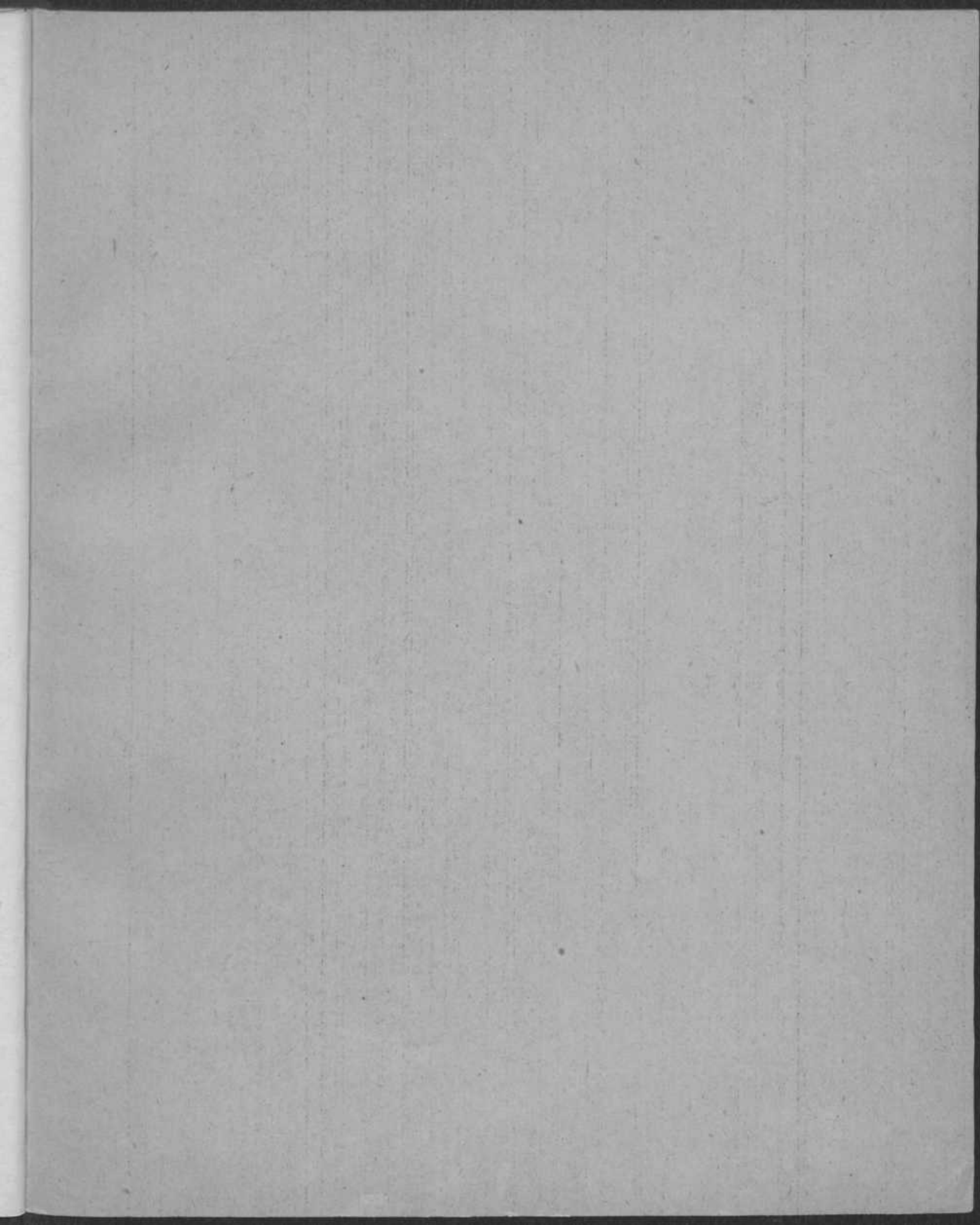
Wie moedig d'eerste schreden zet
Op 't pad door God gewezen
En vol vertrouwen er op let,
Dat God zijn steun wil wezen,
Zal ook op school in huis op straat,
Wel merken, dat hij veilig gaat.

3.

Maar wie op eigen kracht vertrouwt
En zelf zijn weg wil kiezen,
Zoo God hem bij de hand niet houdt,
Hij zal zichzelf verliezen.
Dus oog en hart op God gericht,
Dan valt het moeilijkst loopen licht.

(A. L. GERRITSEN.)

Uit „Vrij en Blij” bij E. J. Bosch, Baarn.

UITGAVE VAN J. B. WOLTERS - GRONINGEN, DEN HAAG

WILLEM DE MERODE

GOEDE VRIENDEN

EEN SERIE LEESBOEKEN VOOR DE HOOGERE
KLASSEN VAN HET CHRISTELIJK LAGER ONDERWIJS

COMPLEET IN ZES DEELTJES

Illustratie uit: Goede Vrienden. IV.

Geïllustreerd door J. H. ISINGS jr. en JOHAN DIJKSTRA

Prijs per deeltje f 0.80

Ons dunkt, dat zijn werk wel een andere leentuitmaking waard is. Vooral van Christelijke
auteurs is hier gekozen en dit willen we een voordeel. *Onze Vacatures.*

UITGAVE VAN J. B. WOLTERS - GRONINGEN, DEN HAAG